

forstaas, at den, der bestyrer Segatet, da blandt alle disse ligestillede foretræffer den, der ikke oppebærer Alderdomsunderstøttelse for den, der oppebærer denne. — Den Vædring som Udvalget har foreslaaget med Hensyn til Kontoen for Kontorhold og Medhjælp til Sygekasseeinspektøren, kan jeg ganske tiltræde. — Med Hensyn til den grønlandske Handel har der været Samraad om det Spørgsmaal, hvorledes Reglen skulde være for Meddelelsen af Koncessioner. Jeg tror, at Reglen er den, at Regeringen, det antager jeg da, er berettiget til uden Rigsdagens Samtykke at meddele Koncessioner. Det er jo et Forhold, der ikke godt kan være anderledes, det gælder jo om Forpagtninger af Ejendomme og anden Brugsdisposition over fast Ejendom, og der kan man ikke i hvert enkelt Tilfælde indhente Rigsdagens, Bevillingsmagtens Samtykke til saadanne Dispositioner, men Regeringen maa være bemyndiget til at slutte Kontrakt med den paagældende, saaledes jelsfølgelig, at de Vilkaar, paa hvilke Kontrakterne ere afsluttede, senere kunne undergives Kritik; de komme jo frem gennem Finanslovbehandlingen. Der er navnlig en Vanstælighed ved at have en anden Bestemmelse, og det er, at der sædvanligvis ikke vil være Tid til at indhente Rigsdagens Sanktion paa saadanne Koncessioner; saafremt man skulde afvente den, vilde rimeligvis Forhandlingen i de allerfleste Tilfælde gaa i Stykker. For Grønlands Vedkommende er der kun et Tilfælde, der i denne Henseende har nogen Betydning, det er med Hensyn til Kryolithbrudet, og der ere Forholdene allerede saa nogenlunde slaaede fast; der vil ikke let blive Spørgsmaal om at give Koncessioner der paa andre Vilkaar end dem, hvorpaa de nu ere givne, og jeg tror ikke, at der vil mælde sig andre til at bryde Kryolith deroppe. Men skulde der komme helt andre Forhold der, vil Regeringen altid til den Tid kunne tage under Overvejelse, hvorledes den vil stille sig, om den mener, at der er Grund til at konferere med Finansudvalget eller til paa anden Maade at sikre sig Overensstemmelse i saa Henseende. Med Hensyn til Missionsstationen og Handelsstedet paa Sitsysten af Grønland har den ærede Ordfører henstillet, at Forhandlingen herom skulde udsættes til Kirke- og Undervisningsministeriets Budget bliver forhandlet i Folketinget, og jeg har intet derimod at erindre. — Saa skal jeg endnu kun bemærke, hvad jeg for glemte at sige med Hensyn til Bevillingen til Kunstindustrimuseet. Forslaget herom er stillet af Indenrigsministeren. Saaledes som Udvalget har stillet sig til Bevillingen, vil det

være vanstæligt her i Tinget at stemme om Forslaget, idet Udvalgets Stilling dertil ikke foreligger klart, og jeg skal derfor være betænkt paa, inden Forhandlingen slutter, at tage Forslaget tilbage, for paa ny at kunne stille det til 3dje Behandling.

Wistoft: Det Forslag, jeg ønsker at omtale, er Forslaget under Nr. 112. I dette Forslag foreslaas en Forhøjelse af 20,000 Kr. til Bidrag til hyperlig Dyrtning af Husmandslokker og Rejsseunderstøttelser til Husmænd, saaledes at Bevillingen bliver 60,000. Jeg paastøner det Hensyn, Udvalgets Flertal har taget til denne høist vigtige Sag. Det er nemlig under de forhaandenværende trykkede Forhold for Landbruget en af de vigtigste Sager, der maa tages Sigte paa, at smaa Jordbrugere kunne fremhjælpes til at opnaa al den Indtægt, som der kan faas, for at kunne dyrke deres Jord paa den rette Maade. For at Jorden kan dyrkes paa rette Maade, er det ikke nok, at man forstaar at behandle den godt, men det kommer ogsaa an paa, at det sker paa rette Tid og rette Maade, hvilket er Betingelsen for, at den kan give et godt Udbytte. Jorden maa behandles rigtig, men det er ikke tilstrækkeligt, der skal ogsaa Indtægt til at anvende det indavlede rigtig til Kreaturfodring og paa anden Maade, saaledes at der kan faas et Overskud. De praktiske Eksempler ere de mest virkende i den Retning. Det er derfor heldigt, at dygtige Husmænd, der have udmærket sig i Brugen af deres egen Bedrift, kunne komme omkring hos andre, der ligeledes have vist, at de forstaa at behandle deres Jord rigtig, paa en praktisk og økonomisk Maade, saaledes at den giver Udbytte. Det er netop ved et Syn paa saadanne Forhold, at de opnaa Indtægt i deres Arbejde. Jeg hørte her for lidt siden, at den ærede Indenrigsminister mente, at man ikke var sikker paa, at dette Forhold er ordnet rigtig; den ærede Minister mente, at der maatte var for mange, der fulgtes ad paa Rejserne, og at Præmierne muligvis bleve brugte som Understøttelser. Jeg har nogen Kendskab til dette Forhold, idet jeg i mange Aar som Landmand har været med til at bestygte Husmandslokker, der i Landbosforeningerne vare udsætte til at undersøges, og jeg er vis paa, at man er kommen ind paa det rigtige Spor paa denne Vej, og at det ogsaa er til Nytte, at Rejserne foretages i Samling af flere. Landbosforeningerne undersøge, som jeg har nævnt, hvilke Husmandslokker, der skulle bestygtes, og der er altsaa vundet det derved, at de